Matka měst (Petr Haničinec) - Matuška, Waldemar

PH: Od nepaměti tu žili lidé,
u rybnatého meandru řeky,
na kopcích a stráních,
které znamenaly bezpečí a dostatek
a jak šel čas, při brodech,
kudy procházely obchodní stezky,
vznikaly osady, chráněné na pravém břehu hradištěm,
jemuž bylo jméno Vyšehrad,
na břehu levém pak Hradčany.
A mezi nimi v temné spleti pěšin a vyšlapaných cest,
z bájí a mýtů za staletí vyrostla Praha - matka měst.

WM: Krásná za večerů, kdy soumrak padá
a od vltavských břehů vánek začne vát.
Krásná o polednách, kdy bývá mladá,
je jako dívka, kterou každý chce mít rád,
je jako dívka, kterou každý chce mít rád.

PH: Žili v ní králové a preláti a kati,
šílení císaři a jejich fraucimor,
hlavně ale ti, jimž tohle město patří po srdci,
řemeslníci, mistři, tovaryši, neokázalí bezejmenní,
to oni dali Praze její duši
a stáli při ní v časech míru i těžkých zkoušek,
dali jí fortel svého díla a byli její záštitou
a ona se jim proměnila v kamennou růži rozvitou.

WM: Krásná v létě, kdy tvář si krášlí duhou
a na věže si sluncem dává verše psát.
Krásná zasněžená, kdy s bílou stuhou,
je jako dívka, kterou každý chce mít rád,
je jako dívka, kterou každý chce mít rád.

PH: Barok a gotika, věže a továrny,
moderní paláce, parky a sídliště,
to všechno je Praha
a navíc hudba, život, jenž kypí a dere se kupředu,
protože rozvitá růže je v kamení živá,
dýchá a košatí, hrdá na svoje půvaby, kouzla a tajemství,
ve kterých minulost se pojí s přítomností,
čas pro ni vrší v každém domě bezpočet činů, slov a gest,
ona jak dřív tu stojí skromně,
však slávou dotýká se hvězd.

WM: Krásná, když přijde máj, a v záři ranní,
v ní na tisíce jarních tónů začne hrát.
Krásná, jedinečná, ta vlídná paní,
je jako dívka, kterou každý chce mít rád,
je jako dívka, kterou každý chce mít rád.